

עלון קבוצת דגניה א'

שיר השתיל / יצחק שנהר

גם בעיר וגם בכפר
ילד קום ישכים
ויצא לגיא ולהר
עם שתילים ירוקים.

זה היום ניטע ונשתול
ונכה פה שורש.
עוד שנה ועוד שנה
והנה פה חורש.

שירו שיר לשתיל
מיהודה ועד הגליל.
טע ושתול, שתול וטע
גם אני וגם אתה.

מה מחכה לכם בין דפי העלון...

חברים חדשים

סיכום שנתי מענף הנוי

גולן קומפינסקי מבקש את עזרתכם במימון ספר הביכורים שלו

חגי מביע את דעתו בענייני השעה ומספק מבט נוסטלגי ועתידי על פינת החי

ובמדורים הקבועים –

מירב צרי על ענייני הנהלת הקהילה

כינר על אירועי החודשים הקרובים

מירב בושן מציגה את הדברים הטובים בגידול כלב

נינה במקאמה על כלניות

מהארכיון – דברים של יוסף בוסל על נטיעות ט"ו בשבט

אשר גלעד עם חלק ד' במיתוסים על דגניה

עדכונים משולחן מנהלת הקהילה

– בהתאם להחלטות, צוות שיכון מביא לידיעת הציבור עדכון על דירות פנויות, על מנת לאפשר פניות של מעוניינים נוספים שהצוות לא מודע אליהם.

להלן רשימת הדירות הצפויות להתפנות בחודשיים הקרובים:

- איצוש לוי (ז"ל)
 - נתן והדס חי
 - טליה ואילן ברוורמן
 - כרמית ומתן גל
- אם משהו מקוראי שורות אלו מעוניין להצטרף לרשימת השיבוצים הוא מוזמן לפנות אליי ל- kehila@degalia.co.il עד ל-5.2.2019.

להזכירכם, היות שמדובר במעברי דירות לתקופה זמנית כל העוברים יחתמו על מסמך שבו הם מאשרים כי ידוע להם שמדובר בדיור זמני בלבד. אם המתעניינים מתגוררים היום בדירה המיועדת לשיוך הם יידרשו לחתום גם על מסמך שלפיו הם מוותרים על זכותם לשיוך באותה דירה.

– החורף הגיע ואתו אחי העצים (קמינים). לצד החום הנעים מופץ מהאחים גם עשן שלעתיים יש בו משום מטרד לשכנים ולעוברי אורח. לאור זאת אני חשה חובה לפרסם לכם את מדיניות המשרד להגנת הסביבה בנוגע להסקה ביתית. יש סדרה של תקנים שקובעים את מבנה התנור, ניצולת השרפה שלו, גובה הארובה וסוגי הדלק שבהם ניתן לעשות שימוש בתנור. לענייננו רלוונטי בעיקר:

- גובה הארובה – התקן לא מתייחס לגובה ביחס לבתים שמסביב אלא רק ביחס לגג או למעקה של אותו בית שעליו נמצאת הארובה: 1 מטר מעל נקודת המפגש של הארובה עם הגג ו-0.6 מטר מעל רום הגג או המעקה, כאשר המרחק בין הארובה אליהם קטן מ-3 מטר.
- הפעלה ותחזוקה – בתנורים המוסקים בעץ יש לפעול להבטיח כי לא ייעשה שימוש בעץ לח או כזה המכיל שאריות קרקע או זיהום אחר; עוד יש לפעול להבטיח כי הדלק המוצק יאוחסן במקום מוצל ויבש ולא יונח ישירות על גבי הקרקע.
- דלק מוצק המותר לשימוש בתנור הסקה – חומר צמחי נקי, בהרכבו האורגני המקורי, לרבות תוצרי לוואי מחקלאות ויערנות שנרכשו או נכרתו, למעט חומר צמחי או עץ שעבר טיפול בחומרים משמרים או חומרי ציפוי, לרבות צבעים, לכות ודבקים או פסולת בניין.
- חריגות – היה והוכח שהפעלת תנור הסקה גורמת למפגע ריח ובלתי סביר בהתאם ל"נוהל להגדרת מפגעי ריח" או מפגע עשן שחור חזק ובלתי סביר בהתאם ל"תקנות למניעת מפגעים (זיהום אוויר)" יש לפעול על מנת להפסיק את פעילות תנור ההסקה.

לידיעתכם – אם תברואן מוסמך/מפקח/ראש המועצה יחליטו שמדובר במפגע בלתי סביר הם יכולים להורות על ביצוע עבודות לסילוק המפגע "ככל שהאמצעים הסבירים לסילוק המפגע נתונים לשליטתם" סעיף 3(א) לחוק העזר הגנת הסביבה עמק הירדן 2017.

אז אנא, התחשבו בשכנים שלכם, ואם התקנתם אצלכם אח עצים דאגו לפעול בהתאם לתקנות, ואם אתם חושבים שמישהו לא נוהג כך אתם מוזמנים לפנות לאגף תפעול במועצה. (רצוי כמובן לפנות לפני כן באופן אישי לבעל אח העצים ולמצוא פתרון, אבל אם לא...)

– כפי שפורסם באחד הפרוטוקולים של הנהלת הקהילה, הוקם צוות קליטה אד הוק לטיפול בנושא קליטה לחברות של בני זוג. אנו מתכוונים לפנות לזוגות מעורבים של חברים ובני זוג שאינם חברים ולעודד את בני הזוג להיקלט לחברות וליהנות משותפות מלאה. אם טרם פניתי אליכם בנושא אתם יכולים גם ליזום את הפנייה. בכל מקרה, אשמח להיפגש אתכם ולראות איך מקדמים את הנושא.

– ואם כבר בפרוטוקולים מהעבר עסקינו – בפרוטוקול הנהלת הקהילה 8/18 מיום 7/9/18 הופיע נושא העברת משכורות חברים דרך דגניה. בהתאם להחלטות הקיבוץ, החברים נדרשים להעביר את הכנסותיהם דרך דגניה, וזה גם מה שאנחנו מצהירים לרשויות המס. חברים שאינם מעבירים את משכורתם דרך דגניה חושפים את עצמם ואת דגניה לתביעה בנושא. בהתאם לכך, החלטת ההנהלה הייתה כי אנו נפנה באופן ממוקד לחברים שלא מתנהלים כך היום והחל ממשכורת ינואר (דפית פברואר) ייושם קנס של 50 ₪ על חברים שלא יעבירו את משכורתם דרך הקיבוץ.

שבת שלום,

מירב

מישיבות ועד ההנהלה, הנהלת הקהילה והאספות

פרוטוקול ישיבת הנהלת קהילה מס' 11/18 מתאריך 12.12.18

1. אושר פרוטוקול 10/18 מתאריך 14.11.18 בכפוף למספר תיקונים.
2. בית יצחק – בהתאם להחלטת ההנהלה בישיבתה הקודמת, נבנה צוות מצומצם שיבחן אפשרויות שונות שהועלו לגבי שימוש בבית יצחק. הצוות יביא את המלצותיו להנהלה בהמשך. מירב עדכנה את נציגי "הנוער הציוני" על הכוונה לסיים את ההתקשרות אתם כבר השנה. מסתבר שאף שמדובר בהסכם שנתי, הם התייחסו אליו כהסכם המתחדש אוטומטית וכבר התחילו בשיווק קבוצות לדגניה לשנה הקרובה ואף סגרו עם מספר קבוצות, כולל גביית תשלום. בהתאם התבקשנו לאפשר להם להביא לפחות קבוצה אחת במהלך חודשי הקיץ, על מנת לסגור את ההתחייבויות הקיימות שלהם. ההנהלה מבינה את המצב המורכב של "הנוער הציוני" ומוכנה ללכת לקראתם במידת האפשר, אבל הדבר אינו תלוי בהכרח בנו. ברגע שיוחלט עם מי תהיה ההתקשרות לשימוש בבית יצחק ייבדק הנושא מולו.
3. בקשה לחופשה מיוחדת משפחת יעקבי – ענר וחופית מבקשים לצאת לתקופה של שנתיים ל-RELOCATION בתאילנד. ענר יוצא כבר בינואר, כשהכוונה היא שהמשפחה תצטרף אליו באפריל. ההנהלה מתבקשת לאשר את החופשה. כמו כן העבירה המשפחה בקשה בנוגע לדירה – בהסדר חופשה מיוחדת המופיע בחוברת הכחולה נאמר כי אם החופשה היא לפרק זמן של מעל 6 חודשים תועמד הדירה לשימוש הקיבוצי או לחלופין המשפחה תשלם שכ"ד לקיבוץ. משפחת יעקובי בנתה את הבית שלה מכספה ואינה מעוניינת להעמיד את הדירה לרשות הקיבוץ או לשלם עליה שכ"ד. מדובר במצב תקדימי, וצריך להתייחס אליו בהתאם. נערך דיון בנושא, והבקשה אושרה. אנו מאחלים לענר וחופית הצלחה רבה. היות שמדובר בתקדים ההנהלה מעבירה לוועד ההנהלה את קביעת תנאי החופשה המיוחדת.
4. חברים צעירים – בתחילת אוקטובר יצאו מכתבים לחברים צעירים הנמצאים לקראת סיומה של תקופת ההסדר או בחופשה מיוחדת ממושכת, ובהם התבקשו לעדכן לגבי תכניותיהם העתידיות. ההנהלה דנה בקביעת צעדי המשך למכתבים שנשלחו. הוחלט כי יש להמשיך בתהליך על מנת ליישם את ההחלטות של דגניה כפי שהן מופיעות בחוברת הכחולה, וזאת בכפוף לייעוץ משפטי.
5. מעלונים – התקבל ערעור של חברה בנוגע להחלטת ועד ההנהלה מ-2013. בנושא מעלונים, שהטילה את האחריות לתחזוקת המעלונים על החבר. ההנהלה דנה בערעור. הערעור נדחה. אם ישנו קושי כלכלי לעמוד בעלויות המדוברות ההנהלה מזמינה את החברים לפנות לקרן עזרה הדדית. באותה הזדמנות עברה הנהלת הקהילה על הנוהל הקיים ועדכנה אותו, והוא יפורסם לציבור.

6. שאילתות –

- שאלה: מה קורה עם הטיפול בכניסות למקלטים? בחלק מהמקרים מדובר במצב לא בטיחותי. תשובה: הנושא בטיפול של יונתי ומירב, ואנו מחכים לינואר ולתקציב 2019 על מנת להתקדם בהסדרה.
- שאלה: יש כמה מדרכות בדגניה שאינן תקינות – שבורות, בולטות וכו'. מי אחראי? תשובה: מדי שנה מתוכנן חלק מתקציב אחזקת החצר גם לצרכים אלו, כולל החלפת מקטעים שלמים במקרה הצורך. הציבור מוזמן להביא לידיעת ענף הבניין ליקויים אלו ואחרים שבהם הוא נתקל בחצר, על מנת שייכנסו לסדר העדיפויות לטיפול.

פרוטוקול ישיבת הנהלת קהילה מס' 1/19 מתאריך 04.01.19

1. אושר פרוטוקול 11/18 מתאריך 12.12.18.
2. בקשה לחופשה מיוחדת זואי נתן שחף – ההנהלה מאשרת לזואי חופשה מיוחדת בתנאי שתעביר את הדירה לדגניה בתקופת החופשה.
3. תכנית קהילה 2019 – מירב ורז החלו בהצגת תכנית הקהילה ותכנית ההשקעות ל-2019. נערך דיון בנושא. ההנהלה מבקשת לקיים דיון במהלך השנה בנושא תפעול חדר האוכל – איכות המזון, מחירי המנה ועוד.
- המשך הדיון בתכנית הקהילה יתקיים בהנהלה הבאה. יונתי יוזמן להנהלה להצגת סדרי העדיפויות שנקבעו במסגרת תכנית ההשקעות.
4. שונות – נופר ואפרת עדכנו על הוצאת מכרזים לצוות מש"א ולהנהלת קהילה, שמסיימת את הקדנציה שלה בפברואר.

רשמה: מירב

פרוטוקול ישיבת ועד ההנהלה מס' 41/18 מתאריך 17.12.18

1. אושר פרוטוקול 40.18 מתאריך 10.12.18.
2. אישור מורשי חתימה לתאגידים השונים של דגניה – ועד מקומי דגניה א', דגניה א' אגודה חקלאית שיתופית בע"מ, אבו מסמס בע"מ, אבו מסמס אגודה חקלאית שיתופית בע"מ:

איציק שפר	ת"ז 005598883
מירב צרי	ת"ז 032381105
רז קליסקי	ת"ז 034765123
ביל גודמן	ת"ז 012726477
דודי מרום	ת"ז 051782480

חתימתם של שניים ממורשי החתימה הנ"ל בצירוף חותמת האגודה או שמה המודפס מחייבת את האגודה לכל דבר ועניין.
אושרו מורשי החתימה.

3. קבלה לחברות של מירב בושן – הבאתה של מירב לחברות אושרה. איציק ומירב ייפגשו אתה על מנת לוודא את מילוי כל דרישות הקליטה לפני האספה.
4. תיקונים בתקנון הסיעוד לאישור האספה, עם רחלי בן צבי – הובהרו נקודות והוצעו תיקונים. מחכים לאישור הניסוח ע"י עורכי הדין כדי להביאו לאספה.

פרוטוקול ישיבת ועד ההנהלה מס' 42/18 מתאריך 24.12.18

1. אושר פרוטוקול 41.18 מתאריך 17.12.18.
2. הצעות החלטה בנושא מס איזון חברים בעלי חברות – אושרה הצעת הנהלת הקהילה להציע לבעלי החברות שלוש אופציות לדיווח לצורך חישוב מס איזון. תיקבע פגישת ועד אתם לפני הליכה לאספה.
3. חופשה מיוחדת – הצעות למשפחת יעקבי – הוועד מציע נוסח כללי לתשלום בחופשה מיוחדת. בניסוח תוצע החלטה סופית על גובה החלק של סל השירותים, שייקבע תוך שבועיים ע"י מירב, רז ואיציק, נכון לשנה הקרובה.
4. שינויים מוצעים במס האיזון לשנה הקרובה – אושרה המלצת צוות מס האיזון להעלות ל-3,600 ₪ את מדרגת המס הראשונה, שמשמעותה הורדת תקבולי המס בכ-100,000 ₪ בשנה. יובא לאספה כחלק מתקציב הקהילה ל-2019. כמו כן הוועד מאשר החזר עודפי מס האיזון של 2018 לחברים לפי מפתח תשלומי מס האיזון בשנה זו.

פרוטוקול ישיבת ועד ההנהלה מס' 01/19 מתאריך 21.1.19

1. אושר פרוטוקול 42.18 מתאריך 2.1.19 אחרי הכנסת התיקון שביקש יונת.
2. החלטה על הסדרי תשלום מימון תשתיות של שלוש משפחות לקליטה באספה הקרובה – הוחלט שעם העברת הכספים מדגניה למועצה למימון התשתיות (בסביבות אפריל) יעבירו המשפחות לדגניה את ההפרש בין מגרש חדש לממוצע (סכום שעומד כרגע על כ-80,000 ₪), כשהחלטת מוסדות דגניה אם להחשיב סכום זה כחלק מהסדרי האיזון תתקבל בהמשך. סכום זה יועבר מעבר להעברת זכאות המשפחה ממשרד השיכון ובהנחה שלכל אחת משלוש המשפחות יש זכאות כזו (כ-100,000 ₪). כמו כן לכשיחתמו על הסכמי עיגון זכויות ישלמו את עלות שכר טרחת העו"ד כפי שיהיה במועד זה, כמו כל החברים האחרים.
3. יוסי (מבוא חמה) ודיאגו (אורטל), המועמדים לניהול עסקים שמקדם צוות האיתור, נפגשו עם הוועד, הציגו את עצמם וענו לשאלות. התקיים דיון בשאלה איך ממשיכים בתהליך – הבאת מועמד אחד או שניים לאספה, ואם כן מי. הוחלט ברוב של 5 נגד 2 ללכת על מועמד אחד לאספה וברוב של 5 נגד 2

שהמועמד יהיה דיאגו (במידה רבה בשל זמינותו לתחילת עבודה ולארבעה ימים בשבוע). איציק התקשר לאלי עם סיום הישיבה, כפי שהתבקש בסיומה, וקיבל את תמיכתו במהלך הזה.

פרוטוקול אספה מס' 01/19 מתאריך 10.1.19

1. עם דיאגו אופן ואלי שריר – הצגת המועמד ושאלות אליו ואל צוות האיתור. הצעה לסדר – להחזיר את הנושא לוועד ההנהלה ולצוות האיתור – הוסרה עם 6 בעד ורוב גדול נגד. ברוב קולות עם 3 מתנגדים אושרה העברת בחירת דיאגו אופן כמנהל עסקים לקלפי.
2. איציק הציג את שלוש המשפחות ואת התנאים השונים שהוצגו לצורך קבלתן. פה אחד וללא מתנגדים או נמנעים הועברה קבלתן לחברות להצבעה בקלפי

פרוטוקול אספה מס' 02/19 מתאריך 17.01.19

1. ביל הציג את סיכום 2018.
 2. ביל הציג את תכנית העסקים ל-2019.
 3. אלי הציג את יעדי ההנהלה הכלכלית ל-2019.
 4. ביל הציג את דו"ח מקורות ושימושים.
 5. ביל הציג את תכנית ההשקעות של העסקים ב-2019.
- התקיים דיון על כל הסעיפים, והתכנית כולה אושרה פה אחד, ללא נמנעים או מתנגדים.

פרוטוקול אספה מס' 15/18 מתאריך 23.12.18

1. ניהול עסקים – הצגת מועמדותו של יונתן הופמן לתפקיד לאישור האספה והקלפי, בהיותו חבר דגניה וללא המלצת צוות האיתור וועד ההנהלה, דיווח על התהליך וקבלת החלטה: בעד – 6, נגד – 36, נמנע – 3. הבחירה אינה עוברת לקלפי.
2. אישור תקנון שיוך מעודכן, עם **ליעד סידר** – פה אחד, ללא נמנעים או מתנגדים, אושר להעביר את התקנון לקלפי. דורש אישור של 2/3 מהמצביעים.

רשם: איציק

שינוי תוואי הדרך ההיקפית צפונית לשער הכניסה

חברי דגניה,

ברצוננו לידע אתכם שהוחלט בוועדת תכנון לאשר את שינוי תוואי הדרך ההיקפית מצפון לשער הכניסה עפ"י המוצג בהמשך.

ההחלטה על שינוי התוואי נובעת משתי סיבות עיקריות:

1. בטיחות – שדה ראייה לקוי יחד עם רוחב הדרך ורדיוס הסיבובים יוצרים סכנה בטיחותית לעוברים ולשבים, אם ברכב אם באופניים או ברגל.

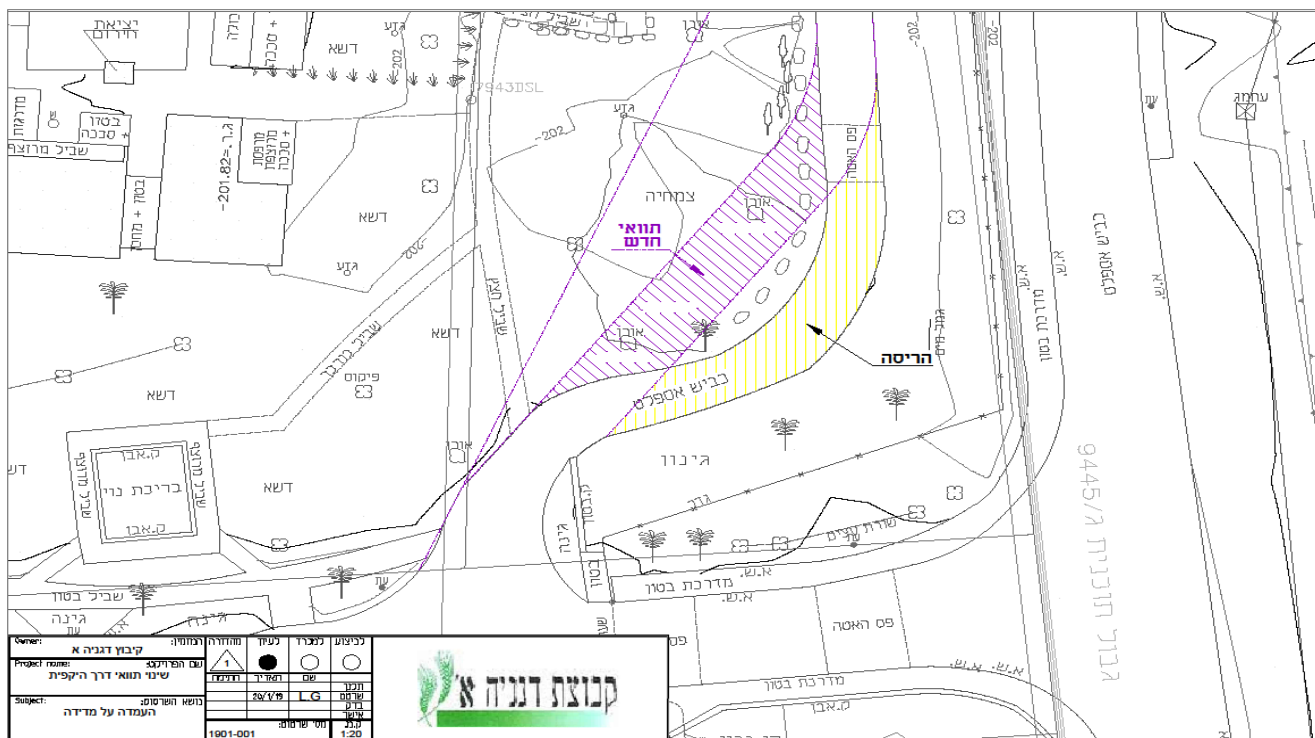
2. נגישות – כלי רכב גדולים אינם יכולים לעבור בדרך, אם מדובר באוטובוסים של תיירים ומטיילים (בהקשר של פיתוח תיירות עתידי) אם במשאיות וכלי רכב ארוכים (בהקשר של השכונה החדשה והרחבות בנייה בתוך הקיבוץ הקיים).

שינוי תוואי הדרך מצריך גריעת שטח קטן מגן מולא לטובת הדרך והעתקת שני עצים כמסומן בתכנית. התכנון הוא לבצע את ההסטה של הדרך בחודש הקרוב. אם יש המעוניין לערער על התכנון – מוזמן לפנות לוועדת תכנון עד לתאריך 3.2.2019.

בברכה,

לירון גודמן

מרכז ועדת תכנון

חברים חדשים

לפני שבוע בדיוק קיבלה דגניה שלוש משפחות חדשות לחברות: נעה (עבאדי) ומוטי פוקס וילדיהם דן ודורון; ליאת וגיא קרן וילדיהם איה, נבו ושניר; אבישג ודניאל האס ובנם טומי.

שמענו מהחברים החדשים למה בחרו לבוא לדגניה, מה אומר מבחינתם להיות חברי קיבוץ, מה התכניות שלהם לעתיד ועוד.

ליאת: מאז שהייתי נערה ביליתי הרבה בדגניה עם שירי ומירי והתאהבתי. גיא ואני החלטנו שדגניה היא הקיבוץ הנכון לגור בו ולהתפתח יחד עם ילדינו. קהילה נפלאה שעוטפת, קיבוץ יפהפה ומרתק בעמק יפא בין מטעים ושדות, סמוך לירדן ולכנרת. הרגשנו חברים מהיום שהגענו.

אין לנו תכניות חדשות כחברי הקיבוץ. נמשיך להיות אנחנו, להגיע ולשתף פעולה בהנאה בפעילויות הקהילתיות ובכלל עם החברים.

אבישג: גדלתי במושב אליעד, ומנקודת מבט של ילדה קטנה חשבתי לעצמי שאין סיכוי שאעזוב את המושב האהוב עליי...

חלפו השנים, השתחררתי, טיילתי, עזבתי, בעיקר התבגרתי, והבנתי שהשייכות נתנה לי הרבה ביטחון. ידעתי שאחזור.

אבל אז הכרתי את דגניה דרך נופי ושיבי, ומהר מאוד הבנתי שפה זה גן עדן וכזה אני רוצה. בהמשך פגשתי את דניאל בעלי, שלמזלי ראה את הדברים באותה עין. יש כאלה שלא משנה להם איפה הם גרים. לנו... האנשים, החברים, המשפחה, הטבע, החיבור למקום נותנים המון ביטחון. אנחנו רואים את טומי הקטן, שלעתים חושש מהמולה, מסתובב בקיבוץ בין עשרות ילדים כמו מלך וכבר מרגיש שייך.

העלון זו עוד הזדמנות לומר תודה... למשפחת הופמן, המשפחה היקרה שלנו, שתמיד מחבקת. למשפחת קורצבאום-חן, שאימצה אותנו, בהתחלה לבקשת ועדת קליטה, ובהמשך זה פשוט קרה בינינו, ובאופן טבעי הרווחנו חברים לחיים.

למרי על שכנות נפלאה! לחברי דגניה, תודה שהצבעתם לנו... שמחים על ההזדמנות להיות שייכים. חיכינו לזה.

נעה: לא באנו לדגניה אלא חזרנו. חזרנו כדי להיות ולגדל את ילדינו בחיק המשפחה. עבורנו להיות חברי קיבוץ אומר להיות שייכים לקהילה בעלת ערכים הדומים לשלנו, ערכים שברצוננו להעביר גם לילדינו.

מזל טוב לחברים-שותפים החדשים

חג האילנות בענף הנוי

עם בוא ט"ו בשבט שתלנו שיחים, פרחים וצמחי תבלין באזור המזכירות ובחצר בית גורדון. למרות מסורת נטיעת עצים בחג, אנו בדגניה מתמקדים השנה בשמירה על עצים שניטעו בשנים קודמות ובבקרה וטיפול בעצים שיש ספק לגבי יציבותם ועלולים להוות סכנה בעת סופה ואף בהיעדרה (עצים מבוגרים, כאלה ששורשיהם פגועים וכו').

ההחלטה להתמקד בשמירה על הקיים מדגישה ערך חשוב של קיימות ומזכירה לנו שיש לשלב בחכמה את החדש עם הישן ולקבל החלטות שיתאימו לאורחות חיינו ולא דווקא יממשו מדי שנה את חגיגת הנטיעות המוכרת לנו כישראלים.

בשנה שעברה התחלנו בפרויקט שיקום השבילים הפנימיים של דגניה. אנחנו עוברים עליהם, מפנים מהם את שאריות הבוץ ומיישרים אותם כדי שאפשר יהיה לעבור בהם בבטחה וכן מטפלים בנושא הבטיחות במעבר בשבילים באמצעות גיזום שיחים ופתיחת שדה ראייה.

נושא המעסיק מאוד את ענף הנוי הוא ניקיון השטחים הציבוריים מפסולת. נשמח מאוד לקבל את עזרת החברים בשמירה על ניקיון הסביבה כך שנוכל להתמקד בשלל המשימות העומדות בפנינו ולקדם אותן. נושא נוסף שבו נדרש שיתוף הפעולה של הציבור הוא שמירה על המדשאות. נסיעה על המדשאות גורמת לנזקים, ויש להימנע ממעבר על המדשאות בכלי רכב, לרבות קלנועיות. די להסתכל על המדשאה שמצפון לחדר האוכל, ליד שיחי הוורדים, כדי להבין...

לפני כחצי שנה הצטרף, לשמחתנו, לצוות הנוי נור מכפר רומאנה שליד בית רימון. נור הוא אבא לארבעה ילדים, בעל ניסיון בתחום הגינון ורקע של 9 שנים בעמק הירדן. אנו מברכים את נור על החלטתו להצטרף אל צוות הנוי של דגניה ומאחלים לו המשך הצלחה!

במהלך השנה האחרונה סיימתי את לימודי בתחום הגינון ב"חוות הנוי" בעמק חפר. לקראת סיום, נזכיר שאם החברים מזהים בעיות בכל תחומי הנוי נשמח לעדכון כדי שנוכל לטפל במהירות בדברים.

ודבר אחרון – לחיות בסביבה ירוקה ומטופחת כמו שלנו זה לא דבר ברור מאליה. בכל פעם שאני נכנס לדגניה הלב מתמלא. מקווה שגם שלכם.

חג שמח לכל בית דגניה!

משה סבג

אחרי 40 שנה

השנה מלאו 40 לפינת החי, פנינת החי "גן וחיות".

"מרץ 1978" חרוט על הבטון של רצפת המשרד שהיה במקור משרד הרפת, בסמוך למכון החליבה הישן שנהרס.

פינת החי הוקמה בראשית ע"י ילדי כיתה ח' (הכיתה שבה היו אבנר עבאדי, אלון הדר, יזהר כהן ואחרים). יציקת בטון קיבלנו מקבוצת השיבלאים ובראשם דיאב.

את אישור היציאה לדרך קיבלנו מהמזכירות, כשהרוח הגבית שלנו הייתה אביבה ברץ, שהייתה מרכזת ועדת חינוך באותם ימים.

העבודה התבססה על צוותי תורנים מכיתות ג' עד ח'. לכל צוות היה ראש צוות שחילק את המשימות השונות: "את הולכת לקצור אספסת, אתה הולך להאכיל את הקופים" וכו'. היו בע"ח בגידול אישי – ארנבונים, קביות, יעלה יונקת או גור של פנק.

המתכונת של האכלה וניקיונות עבדה כ-20 שנה, אבל החוגים והמחשב ניצחו, מה שקרה ביותר ממאתיים פינות חי בקיבוצים ובמוסדות חינוך אחרים.

כל זמן שטולגל הרוויח יפה ושלמה היה מנהלו קיבלנו עזרה שלא היינו מקבלים מכל גוף אחר, קנינו מדגרה אוטומטית מאוהיו ארה"ב או רובה הרדמה מגרמניה. איציק אנקורי הפליא לעשות.

עם תחילתו של הליך השינוי בדגניה התחילו להינעץ המקלות בגלגלים, ואם לא דוידי מרום כבר מזמן העגלה הייתה נעצרת והמקום היה מצמיח שמיר ושית.

תודות לביל, אמיר וענר (מרכזי העסקים) ומתי מעט אחרים ממשיכה העגלה לסחוב עם המקלות בתוך הגלגלים.

לשמחתי ישנם רבים אשר כן מוצאים במקום את היופי, השלווה וההנאה שמעבירה השהייה כשאתה מוקף בבעלי חיים אמתיים ולא כתמונה מהספר.

ונקווה לשבת על הדשא עם בקבוק בירה צוננת גם ביום ההולדת ה-50, אמן ואמן!

חגי אילן

פרויקט גיוס המונים גולן קומפינסקי מוציא ספר ביקורים

מה הרעיון של הקמפיין שלי בהדסטארט (אתר מימון המונים)?
הקמפיין בהדסטארט הוא הדרך שלי להציע את סיפור הילדים שכתבתי לאנשים שיש להם ילדים, נכדים או נינים.

בדרך הזאת לא אצטרך להדפיס עותקים של הספר שלא מיועדים למישהו מסוים.
כל העותקים של הספר ילכו לתומכים בפרויקט שתמכו בסכום שתמורתו מקבלים את הספר.
זה נקרא בפרויקט בהדסטארט "תשורות".

תשורה ראשונה: מי שתומך בפרויקט בסכום של לפחות 50 שקל מקבל את הספר שכתבתי.
תשורה שנייה: מי שתומך בסכום של 75 שקל מקבל את הספר עם הקדשה אישית לילד + טעימה מספר התאוריות שלי.

תשורה שלישית: מי שתומך בסכום של 100 שקל מקבל ספר אחד ב-50 שקל בשבילו ועוד אחד נוסף ב-50 שקל לתרומה.

ויש עוד הרבה אפשרויות, חלקן גם לאנשים שלא מעוניינים בספר.
בוחרים איזו תשורה שרוצים, ותומכים בסכום של לא פחות מהסכום המינימלי לתשורה הזאת.
אני לא הפסקתי לעבוד, אלא לקחתי כמה ימי חופש על מנת שאוכל לעשות את הקמפיין הזה.
הקמפיין דורש עבודה רבה, וסכום הכסף שאני צריך לגייס בו הוא 15,000 שקל.
תמר כהן בת ה-12 מטבריה גייסה 34,000 שקל בקמפיין שלה. היא נעזרה גם בהוצאה לאור שלקחה כמה אלפי שקלים לעצמה. אני לא נעזר בהוצאה לאור, ולכן הסכום שלי נמוך בהרבה.
קיים מיתוס שאומר שכל אחד יכול לכתוב ספר ילדים.
זה לא נכון.

לכתוב ספר לא כל אחד יכול, ומעטים יחסית עושים זאת כי זה דורש מהם לחשוף משהו מתוכם.
כל ספר מכיל בתוכו את הסופר שכתב אותו.
בספר ילדים, בנוסף לחשיפה העצמית, יש גם צורך לכתוב דברים שיעשירו את הילדים, שייתנו להם כלים לחיים.

ויש סופרים שבאמת מוציאים לאור ספרים בלי שום אכפתיות לגבי הנזקים שהספר שלהם יעשה לילדים.
הספר שכתבתי הוא לא ספר שכל אחד יכול לכתוב, הוא גדוש במסרים חיוביים שחשוב להעביר לילדים, ובנוסף לזה הוא גם מעניין, מפתיע ומרגש.

הספר נועד לעשות שינוי לטובה בחיי המשפחה, להגביר את ההבנה ההדדית בין ההורים לילדים ולעזור לפתח תקשורת מקרבת.

למה להשקיע בספר שלא קראנו?

אתם לא משקיעים בספר, אתם משקיעים בי.

אני מחפש את מי שמאמין בי ומעוניין לעזור לי להגשים את החלום שלי, שהוא לעזור לאנשים בדרך שלי.

ואנו מאחלים לגולן הצלחה בפרויקט ובהפצת הספר

כחלק מפרויקט "השחף העולה" לשותפות בקהילה חוגגים ילדי כיתה א' יום הולדת משותף לילדי החודש ולאיש ותיק בסביבה הקרובה.

בחודש דצמבר זכינו לחגוג בחדווה, בגיל ורננה יום הולדת צנוע ומכובד לנועם, ניר, אסף ואלה ולגברת רחלי היקרה מקיבוץ דגניה א'. לאחר מפגש דורות מלבב הבנו כולנו שיחד לב אל לב

נפתח ונראה את האור שבשמים

יחד לב אל לב

נפתח בתקווה לאהבה

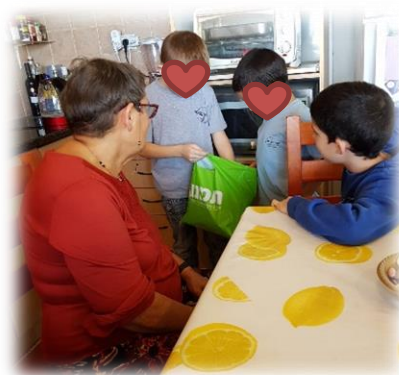
רחלי יקרה,

תודה רבה על יד מושטת ולב רחב

על אירוח נפלא ומלא נתינה.

תודה גם לכליל המקסימה, אשר שרה אתנו

וסיפרה לנו על השיעורים האהובים עליה ביותר ב"שחף".

לכבוד יום ההולדת נאחל

"הרבה חיבוקים, מתנות ואהבה ענקית מכל הנכדים שלך וגם שתהיי בריאה"

"שתהיי גדולה ותצליחי גם בלימודים, שתבשלי טעים ותטיילי באוטו שלך"

"את אישה מאוד נחמדה, והיה לנו ממש כיף אצלך"

מאתנו הקטנטנים,

ילדי כיתה א' תשע"ט

בית ספר שחף

לטובת דגניה ומדינת ישראל

הורגלנו לשמוע בהכרזות ראש ממשלתנו, שריו ונאמניו השונים כי הדבר שעליו הוחלט או שבו המדובר נדרש מאחר שרק "טובת המדינה לנגד עינינו".

וזאת עם מערכת בריאות מקרטעת, חקלאות דועכת, הרכבת לירושלים תקועה ומה לא. אני חושב שהמשפט "טובת המדינה לנגד עינינו" נלקח בכלל מאתנו, חברי דגניה, שהיינו הקבוצה הראשונה כמעט 40 שנה לפני ממשלת ישראל ו-100 שנים לפני נתניהו כראש ממשלה. אצלנו בעלי התפקידים המובילים נוהגים להסביר את מהלכיהם תחת הכותרת "טובת דגניה לנגד עינינו", ואני שואל: לטובת מה בדיוק הם התכוונו? לטובת הרפת, הלול, חדר האוכל ובתי הילדים, בתי דגניה ומדרכותיה? אולי הכול כלול. אבל בטוח שדבר אחד לא כלול והוא: טובת חברי דגניה.

מנפנפים בחוברת הכחולה כמו היה זה ספר הספרים. רק אחד הדברים המרכזיים שחסר בה זה משהו שנקרא אנושיות. לפני יותר מחמישים שנה הייתי בצבא בקורס מ"כים. אמר לנו אז המפקד כך: מפקד טוב צריך להיות מפקד גמיש, והפירוש של גמיש הוא גם איש. הפנימו ולמדו ממנו, נבחרו הציבור בדגניה, ושימו את טובת חברי דגניה במקום הראוי!

רעה חולה

סיפור המכרזים לתפקידים הציבוריים השונים נראה לי סיפור גרוע להפליא. שוב החוברת הקדושה שבאה לברך יצאה מקללת. ואנשים מצוינים שרק רצו עבודה מעניינת עם משכורת ואפשרות השפעה צריכים להשיל את צניעותם וביישנותם, להתפשט בפני הציבור ולהראות לו עד כמה הם מושלמים – זה דפוק! נכון שזה נשמע מאוד שוויוני וקיבוצי כשכל אחד יכול להציג את מועמדותו, אבל הניסיון הקצר שצברנו מספיק כדי להגיד 'די עם זה!' ולחזור לשיטת ועדת מינויים. מי יהיו בה וכיצד תעבוד נחליט בבוא הזמן.

חגי אילן

מן התרבות / כינר נתן

שלום וברכה.

החורף בעיצומו, וגשמי הברכה ירדו מעל ומעבר למצופה. נותר לנו רק להודות עליהם ולטייל בטבע הירוק המקיף אותנו, מי שעוד לא ראה את הזרימות ברמת הגולן – מומלץ עד מאוד! נקווה שהחורף ימשיך באותן עצמות.

את ט"ו בשבט חגגנו בהפנינג בבית גורדון, עם פינות יצירה בהפעלת ילדי אורן ונועה, לימונדה ועוגות של ילדי הצריפייה ותמר המדריכה, וכמובן – עם שתילות שיחים ופרחים מטעם צוות הנוי. תודה רבה לסיגל שושני על האירוח המקסים ועל כל העזרה בהפקת ט"ו בשבט. תודה לכל מי שעזר ותרם להצלחת האירוע.

החג הבא הוא פורים כמובן. רשמו את התאריכים:

21.3 יום חמישי, מסיבת פורים ילדים, 22.3 יום שישי, מסיבת פורים מבוגרים. צוותי פורים כבר עובדים במרץ ומכינים הפתעות לחג...

אבל עד פורים יש עוד זמן. להלן רשימת האירועים לזמן הקרוב:

25.1.19 – יום חמישי – הרצאה של זיו ברץ בנושא הפרעות קשב וריכוז במועדון לחבר בית בוסל ב-20:30, עם קפה/תה ועוגות.

7.2.19 – יום חמישי – הופעה של ניר "ניסר" כהן במועדון לחבר בית בוסל ב-21:00, ניר שר ומנגן בגיטרה, הוציא אלבום בכורה ועובד כעת על חומרים חדשים.

14.2.19 – יום חמישי – הרצאה של מור אופק "כיבוי אורות" בנושא הלינה המשותפת ב-20:30 במועדון לחבר בית בוסל.

7.3.19 – יום חמישי – הרצאה לנשים בלבד של עליזה בן זאב מקיבוץ עין דור לכבוד יום האישה. עליזה מספרת את סיפור חייה ומציגה את העבודה שלה.

14.3 – יום חמישי – הופעה של ג'וני לוי איסרליש במועדון לחבר בית בוסל ב-20:30. ג'וני עוסק שנים בתחום המוזיקה, ולאחרונה הוציא אלבום חדש.

המשך חורף נעים וחמים לכולנו.

בברכה,

כינר נתן

על כלבים ואנשים / מירב גמליאל בושן

מחקרים מדעיים על התועלת של הכלבים בחיינו

שלום, חברים.

המדור "על כלבים ואנשים" יוצא לפגרה (והסיבה לכך תופיע בסוף המאמר), וכיוון שכך אשמח לחתום את התקופה היפה שבה כתבתי בעלון (ע שאחזור, כן?!) במאמר שרוב בעלי הכלבים ואוהביהם ינהנו בהסכמה כשייקראו בו. אז קבלו בחיוך מאמר המביא מספר דוגמאות של מחקרים מדעיים שמראים לנו עד כמה השפעתם של הכלבים חיובית ומבורכת בחיינו.

***המאמר לקוח מהאתר "כלבים בשירות אנשים", וכאן מובא תקצירו.

איך כלבים (ובעלי חיים בכלל) עוזרים לנו? תאוריה אחת היא שהם מגבירים את רמות האוקסיטוסיין

בדם. האוקסיטוסיין ידוע גם כ"הורמון האהבה", או "הורמון ההיקשרות", מגביר יכולות חברתיות, מוריד לחץ דם וקצב לב, מחזק את המערכת החיסונית ומעלה את הסבילות לכאב, כמו גם מוריד רמות של חרדה, כעס ודיכאון.

- בעלי חיים מעלימים אלרגיות ומחזקים את המערכת החיסונית.

היינו חושבים שבעלי חיים דווקא יהיו טריגר להתפרצות של אלרגיות, אבל מסתבר שלחיות עם בעל חיים במהלך השנה הראשונה של החיים לא רק מוריד את הסיכוי של אלרגיות אצל ילדים אלא גם מחזק אצלם את המערכת החיסונית ומוריד את הסיכוי לאקזמה ולאסטמה. במחקר אחד מצאו שליטוף כלב רק 18 דקות העלה את רמות ההומוגלובין בדם בסטודנטים באוניברסיטה, סימן להתחזקות המערכת החיסונית...

- כלבים משפרים את הכושר הגופני שלך.

מחקר אחד שבו השתתפו מעל 2,000 מבוגרים מצא שאנשים שיוצאים להליכות עם הכלבים שלהם מקבלים יותר פעילות גופנית ויש להם סיכוי נמוך יותר להשמנה מאלה שלא עשו הליכות עם הכלב. במחקר אחר מבוגרים שיצאו להליכות עם הכלב שלהם (בגילים 71-82) הלכו מהר יותר ומרחק רב יותר מאלה שאין להם כלב, ונוסף על כך, הם היו נייחים יותר בבית.

- כלבים מורידים את רמת הלחץ.

כשהלחץ דופק לך בדלת הגוף שלך נכנס למצב של 'הילחם או ברח' ומשחרר הורמונים כמו קורטיזול ואדרנלין כדי להכניס אותך למצב פעולה. מגע עם בעלי חיים וכלבים מוריד את ההורמונים האלה של

הלחץ ומוריד את לחץ הדם. הם גם מורידים רמות חרדה ופחד (תגובות פסיכולוגיות ללחץ) ומעלים את תחושת הרוגע.

- כלבים משפרים את בריאות הלב.

מחקרים מראים שבעלי כלבים נמצאים ברמת סיכון נמוכה יותר למחלות לב, כולל לחץ דם וכולסטרול נמוכים יותר. כלבים גם עוזרים לאלה שכבר יש להם בעיות לב-ריאה. לבעלי כלבים יש סיכוי גבוה פי ארבעה לשרוד התקף לב.

- כלבים מגבירים יכולות חברתיות אצל ילדים עם אוטיזם.

מחקר אחד מצא שילדים על הספקטרום האוטיסטי דיברו וצחקו יותר, בכו פחות והיו יותר חברתיים כאשר היו לידם חזירים. בשנים האחרונות עלו המון מחקרים על ההשפעה של טיפול בעזרת כלבים על ילדים על הספקטרום האוטיסטי.

- כלבים נלחמים בפוסט טראומה.

מחקרים הראו שאהבה ללא תנאי של בעלי חיים – כולל תגבור של אוקסיטוסין – יכולה להיות טיפול לפלשבקים, לקהות רגשית ולהתפרצויות זעם הקשורות לפוסט טראומה. ויותר מזה, יש כעת כמה תכניות שהמומחיות היחידה שלהם היא טיפול ביוצאי צבא הסובלים מפוסט טראומה.

ועוד ועוד... מוזמנים לקרוא את הכתבה המלאה בקישור ששמתי בהתחלה...

אז כאמור, מדור "על כלבים ואנשים" יוצא לחופשה, והסיבה לכך היא שאני מקדישה בחודשים הקרובים כל רגע פנוי למאמצי לקדם ולשווק את סדרת הספרים החדשה שלי לילדים "מוזי מציג: ערכים חיוביים לילדים", הכוללת ארבעה ספרים מאוירים, הכתובים בחרוזים, שמגמתם להעביר לילדים, באמצעות דמותו של מוזי הכלב המהמם בפרט ועולם הכלבים בכלל, ערכים חיוביים כמו משפחה, אחריות, נתינה,

עצמאות, קבלת האחר, אהבת הטבע וכו'. כל אלו ועוד באים לידי ביטוי בספרים. אני משווקת את הספרים תחילה בגרסה האנגלית שלהם, בבלטפורמה הידועה לכול AMAZON, ומיד לאחר ההשקה וההרצה שם אשנס את מותניי לתהליך הפצת הסדרה בארץ. כמובן שתוזמנו להשקה החגיגית שאני מתכננת פה... בינתיים, הנה הצצה לעטיפות הספרים בעברית... שנה אזרחית טובה לכולנו!!! מירב בושן.

ברכת המערכת ודגניה שלוחה למירב, ואנו מצפים לחזרתה המהירה.

מיתוסים בדגניה / אשר גלעד

ד. שלום הוכבאום. מיתוס האדם והטנק

”בוקר טוב, שלום הוכבאום. כן, אני אשר גלעד מדבר אליך. ברצינות, לא? הוכבאום הוא עץ גבוה. וכך היית: גבוה, חזק, מסור וישר. מיתוס במיטבו. כמובן שאתה, ברוב צניעותך ויושרך,

תבטל את דבריי. ברשימתי אשוחח אתך ישירות ונזכיר נשכחות. לאחר שניצלתם ממחנה ההשמדה ברגן בלזן התארגנתם בחור”ל כקבוצת נח”ם והגעתם ב-1946 לדגניה. הייתם 46 חבורות וחברים, והשתלבתם במהירות בעבודה ובחיי החברה. באחד במאי, חג הפועלים, תלינו על מגדל המים בדגניה, כנהוג, דגל אדום. ראיתי אותך רץ ועולה על המגדל וצועק בידיד: **וואַרפּט אַראָפּ דער רויטע שמאַטע** (סלקו את הסמרטוט האדום). ומיד תלשת את הדגל האדום. לידך עמד חיים ואכגולד פז, שבא מרוסיה וסבל משלטונו של סטאלין. רמזתם לנו בלי מילים מה דעתכם על רוסיה והקומוניזם. ואתה? החלטת ופעלת מיד.

אנחנו, הנוער המקומי, קיבלנו אתכם בזרועות פתוחות. השתייכת לחבורה של רוניק, יוסיק, אמנון וזיזה, בני המשק, ונכנסת לעבוד בענף הלול ואח”כ בסילו. היית שחקן כדורגל מצטיין, ובתחרויות מיהו אכלן הגלידה המוצלח ביותר אצל לייבוש בכנרת המושבה היית תמיד המנצח. עברו שנים, ופרצה מלחמת השחרור הנוראה. כשהצבא הסורי תקף את יישובי העמק ואת דגניה הייתי מוצב בחזית המרכז נגד הצבא העירקי. הגיעו אלינו שמועות על קרבות קשים בעמק, על הרוגים רבים אבל גם על עמידת גבורה של הלוחמים בדגניות, והעיקר – על בקבוקי המולוטוב שזרקת באומץ על הטנק הסורי שעומד עד היום בדגניה. אחר כך זרקו בקבוקי מולוטוב נתן אנקורי, יהודה שפרונג ושלמה כהן. בהפוגה הראשונה פגשתי אותך בדגניה ושאלתיך מאין היה לך האומץ. ענית לי בצניעות: ”בברגן בלזן הייתי מוֹלְקָן. החיים בדגניה חיזקו אותי, וכך זה קרה”. שמע, שלום, ידוע לך וגם ליובל שיאון ולאחרים בדגניה שהלוחמים שבאו מבחוץ לעזור חיסלו עוד שני טנקים. בדגניה נשאר רק הטנק בה”א הידיעה, שאתה הראשון שפגעת בו ואחר כך באו נוספים. את שני הטנקים האחרים לקח מאוחר יותר חיל החימוש של צה”ל. אנשי דגניה יודעים על חילוקי הדעות בשאלה מי פגע בטנק, אך בשבילנו אתה המיתוס במלוא מובן המילה. ”נחשון בן עמינדב” של הקרב בדגניה, ואתה כמיתוס הולך ומשתבח עם הזמן, למרות הניסיונות להפריך אותו.

חמישים שנה לאחר הקרב כתב יובל שיאון ספרון ושמו הטנק, המבוסס על עדויות ומסמכים. הספרון משמש כ”מפת דרכים” מדויקת לאירועי הטנק.

שבעים שנה לאחר הקרב, ב-2018, פרסם אסף ענברי, בן אפיקים, ספר ושמו **הטנק** שהוא עצמו קורא לו יצירה בדיונית (עמ’ 2). כאשר כתב ענברי את ספרו לא משו עיניו לרגע מספרו של יובל. הוא הרשה לעצמו להכניס שינויים ובדורות. שְׁמַע, שלום, אינני מתכוון לעסוק בספר הטנק של ענברי אלא בשפה ובסגנון שבהם הוא מתאר אירועים ודמויות. הציטטות הן אקראיות, וכולן נכתבו בידי ענברי. הן לא הוצאו מהקשרן. הוא חתום על הספר, והוא אחראי על הסגנון ועל כל מילה שיצאה מקולמוסו... וכך כותב ענברי:

1. ”המשמעות ההיסטורית של דגניה א’ לא הייתה נעוצה בקרב המשעמם שהתרחש שם במלחמת העצמאות אלא בוועידת היסוד ההיסטורית של התעופה העברית שאורגנה ערב מלחמת העולם השנייה” (עמ’ 78). שלום, ידידי, אני

אשר גלעד שואל: האם הקרב האיום היה משעמם? התקפות הסורים על יישובי העמק, הרס יישובים ועשרות הרוגים היו משעממים? אתה ודאי מבין מה מכין לנו ענברי. והוא ממשיך בספרו.

2. "אילנה רצתה להרחיק את שלום מדגניה... כדי להרחיק אותו... מחברות מסוימות, שאולי שכבו אתו לפניה. היא חשדה בעיקר במ' היפה, הנסיכה של דור המייסדים – הבת של ת' האגדי. היחסים שהיו לשלום עם אחותו של החלל... "עמ' 66).

3. "אם שלום נמשך אל מ' (עמ' 159) גם בזכות המראה שלה... עם יהודית ברקוביץ זה היה משהו אחר. היופי לא היה הצד החזק שלה, היא הייתה גבוהה מדי, גמלונית כזאת... היא עבדה עם שלום פעם בשבוע בלול. אולי הוא אהב אותה כמו כולם... 'שיטתי הבחור', אמר לייזר. 'הבת של תנחום. הבת של חיים – אתה מבין איך הוא עובד?' (עמ' 160).

4. "אדם בשם אנשל טוען כי הוא פגע בטנק ע"י פיאט והוא מדבר בכעס. כל אותן שנים בער בו הטנק ובער בו הזעם על משכתבי ההיסטוריה. הצלחתם של אנשי דגניה א' לשכנע עם שלם שהטנק הושמד על ידי בקבוק מולוטוב, שזרק עליו אחד מחברי המשק, הוציאה אותו מדעתו. ואיך זה שממשיכים עם השקר הזה... כולם ממשיכים עם השקר הזה... ולהתעלם מהחוסר" (עמ' 119). "אילולא גזלו אנשי דגניה א' מאנשל את תהילת הטנק... דברי ענברי (עמ' 127).

5. "והאם גם המיתוס שחברי דגניה בנו לעצמם כמייסדי 'אם הקבוצות והקיבוצים' הוא שקרי כמו המיתוס שהם בנו סביב הטנק?" (עמ' 144)

6. "שקרנים שכמותכם, צעק אנשל בלבו על אנשי דגניה א'. שקרנים, שחצנים שכמותכם. מי המציא את הקיבוץ? אה? סוציאליסטים בני תשע עשרה מרוסיה? חפיפניקים שבאו לפה עם כל מיני אידיאלים ובלי שום השכלה? אתם המצאתם את הקיבוץ? או שגם את הקרדיט הזה גנבתם מאיזה יקָה?" (עמ' 146)

7. "בחוף היה עוד קצת חשוך. הבחור רץ קדימה בין העצים ואני מאחורה, סוּחב בחושך פִּיאַט טעון, 16 קילו. והשחצן צועק לי, קדימה, צא מן הפחד. אתה יודע מי זה היה? בטח אחד מדגניה א'. לפי השחצנות? לפי הדילטנטיות... אבל הפייטרים מדגניה א', הם לא צריכים קורסים בפיאט. הם יודעים הכול..." (עמ' 142).

8. "אם הייתי שוויצר מדגניה א' הייתי מספר שדפקתי אותו במכה אחת. דוד וגולית" (עמ' 144).

9. "המיתוס של הוכבאום זה פרויקט של דגניה א'. כל הקיבוץ הזה הוא מיתוס. מי הקים את דגניה? – דילטנטים שבקושי גמרו גימנסיה רוסית. חבורה של חלטוריסטים... שחינכה עם שלם לחלטוריות באמצעות שלום הוכבאום והבקבוק... אנחנו מספרים על מלחמת השחרור שדילטנט, לא חייל אפילו, הבריה את הסורים עם בקבוק מולוטוב מאולתר... דוד וגולית. הסורים מתקרבים? – יהיה בסדר. תסמכו על הוכבאום. הם עולים עלינו עם טנקים?... נאלתר

איזה רוגטקה?... עוד עושים מזה אידיאל? ואח"כ מתפלאים שסֵעֶדֶת ואסד עשו לנו בית ספר. כל הקיבוץ הזה הוא מיתוס" (עמ' 146).

אנשל סיים, וכעת ענברי ימשיך בסגנונו.

10. "חולקו לחברים בקבוקי מולוטוב שיוצרו על ידי המורה לכימיה ועל ידי יעקב פלמוני, מייסד בית גורדון, שניסיונו היחיד בתחיבת דברים לבקבוקים היה הדף המגולגל שהוא הטמין בבקבוק תחת 'עץ המדינה'" (עמ' 170).

עברו שנים, ובדגניה נבנה הסילו לטיפול בגרעיני התבואה בהנהלתך. ומה כותב עליך ענברי?
 11. "אחרי שהצנוע הידוע גמר להשתלט על דגניה א' הוא השתלט בשקט על עמק הירדן... יוסף המשביר מדגניה א', שלום הוכבאום שעבד אל הסילו את כל קיבוצי הסביבה" (עמ' 242).
 שלום הוכבאום, ידידי, מה תגיד על התשפוכת של ענברי? מדוע הוא מוסיף אותה בידעו שספרו "הטנק" יזכה להצלחה ולהתעניינות גם בלעדיה? מה מעיק עליו ולמה הוא מתכוון?
 אני אשר גלעד, כמו רבים מהקוראים, לומד לא מעט על ענברי האדם ותהומותיו ומנסה להבין מדוע חשוב לו לבזות את הדמויות המופיעות בספריו, ללגלג עליהן ולהשפיל אותן. ברשימתי הבאה אשוחח אתו בארבע עיניים. ייתכן שאקבל ממנו תשובות לשאלות הנ"ל.
 כמו כן אדווח על כנס נפגעי "הטנק" שהתקיים בין דגניה לאפיקים.

ארכיון דגניה א'

מן הארכיון

מובאת כאן כתבה של יוסף ברץ מפברואר 1920.

חגיגת ט"ו שבט בדגניה

גם ביחס לחג זה, חג האילנות, בגליל התהווה טרדיציה, את כ' תמוז חוגגים בכנרת, ואת ט"ו שבט חוגגים בדגניה. בזמן הראשון החגיגה התבטאה בזה שילדי בתי הספר היו עורכים טיולים, חילקו להם מגדנות ולא יותר. בשנה שעברה החגיגה קיבלה צורה אחרת. אותו היום התאספו לדגניה ילדי בתי הספר בטבריה ומושבות הגליל, לאורך מדרון הירדן הכשירו חברי הקבוצה חלקה מיוחדת בצורת מדרגות, ועל החלקה הזאת הילדים עם הוריהם נטעו עצי אקליפטוס. כך מדי שנה בשנה החגיגה קיבלה צורה יותר ויותר המונית. הפעם מספר הילדים הגיע ל-800, מהם 70 ילד מבית הספר הראלי בחיפה. השתתפו אורחים רבים מהעיר והמושבות, השתתפו פקידי הממשלה, מושלי טבריה, נצרת ובית שאן.
 החגיגה הצליחה מאוד למרות זה שבסידורה היו ליקויים טכניים שונים.
 בשעה 1:00 אחר הצהריים, כשכל הילדים התאספו, סודרו בשורות ובתהלוכה עברו עד מקום הנטיעה דאשתקד. במקום הזה בשנה שעברה קידם את פני הילדים אחד ממייסדי דגניה יוסף בוסל ז"ל. הוא ביאר לילדים את ערך החג והמקום הזה והבטיח להם לשמור על העצים הנטועים על ידם.

ובאמת את תפקידו מילא כראוי, הרבה עמל וטרח בשמירת השתילים הקטנים. והעצים כה יפים רעננים היום. אבל יוסף בוסל לא זכה לראות את שמחת הילדים ביום זה.

בכל זאת נדמה היה שרוחו של בוסל מילאה את כל חלל האוויר. רוח של עצב הושרה על כל הנאספים. דממת מוות שררה כל אותם הרגעים, כשאחד המורים ביאר לילדים את ערך המקום הזה השייך לקה"ק – לכל הלאום, ואת ערכה של דגניה ותפקידו של המנוח, שבשנה שעברה קידם את פניהם בשם הקבוצה. אחריו דיבר אחד הקבוצה. סיפר לילדים כמה עמל חברו בוסל במקום הזה, את שאיפותיו ביחס לחינוך הילדים, שהתבטאה בהתגשמות רעיונו – החינוך המשותף של הילדים בדגניה, והביע את שמחת "הקבוצה" שבנטיעה זו, נטיעת חורשה לזיכרוננו של בוסל המנוח, משתתפים גם הילדים.

שרויים עצב ויגון התפזרו הילדים ועברו למקום הנטיעה החדשה. החלקה המקצעת בין הירדן ובתי החווה על יד כרם השקדים.

מזג האוויר היה יפה, והסביבה כולה כאילו השתתפה בחג. כרם השקדים שבו נמצאו החוגגים היה לבוש אדרת חג, כולו עטוף פרחים.

הילדים סודרו על יד הבורות, שניים שניים לכל עץ. רגע הנטיעה היה נעלה. חלקת האדמה המסכנה הייתה כולה נטועה שתילים חיים. רגעים אחדים שררה דממה חרישית. שמעו רק את המיית הירדן "השובב" לפי צו מיוחד ובלוויית התזמורת של הבית הספר בטבריה. הילדים ניגשו לנטיעה.

באיזה חמימות וכוונה טהורה הילדים הטבריה'נים, שחלק גדול מהם בפעם הראשונה ראו מושבה עברית ובפעם הראשונה נושמים את אוויר השדה החופשי נטעו את העצים הקטנים!! רבים שמו סימנים מיוחדים לתוך הבורות, ורבים ביקשו מאת חברי הקבוצה להשיג על העצים בכדי "שיגדלו". התרגשות הילדים הייתה גדולה, "מדי שנה בשנה נבוא לדגניה, השטח הנטוע יתרחב ויקיף את כל העמק הירדן", אמר להם המורה. זה הביא אותו לידי התרוממות הרוח...

באותו המעמד אספו המורים ביניהם סכום כסף הדרוש לרשימת בוסל בספר הזהב. בתהלוכה דרך חצר דגניה, מקום שחילקו לילדים מגדנות, התפזרו למושבותיהם. לחגיגה זו – חג האילנות על אדמת הקה"ק, ובמקום זה שנוצר והתגשם הרעיון לעבודה וחיים משותפים יש ערך מוסרי-חינוכי גדול. נדמה לי שהפעולה הייתה ניכרת.

לבני דגניה החגיגה הייתה מהולה שמחה ותוגה. הרבה זיכרונות יפים, כל תולדות התפתחות דגניה עברו לעיניהם, והם המשיכו את שמחתם עד שעה מאוחרת בלילה.

י' ב'

הכלנית / נינה בן משה

תיקוני מקצב: רותי

עם כלניות זה לא פשוט בכלל...

לעתים – היא פרח אהבה,

לעתים – בוערת היא בלהבה,

פעם היא כתמי דם אדום,

כל שנה, חצופה – מציפה את הדרום.

ואם לא מתאים ואינה מוכנה לסבול

היא מפנה מקומה לאחיותיה

לפרוח – בלבן וורוד, כחול וסגול.

עם פניה לשמש סובבת כל יום,

ועם לילה נסגרת אל תוך החלום.

בנושאי המגדר מתקדמת מאוד,

מתחילה כגברת, ואחרי הפריון

הופכת לאדון, עם עניבת צווארון.

ויש תופעה שעכשיו נחקרת –

כלנית הנקראת "עקר זכרי"...

האבקנים עקרים, והעלי – מתפקד לתפארת.

יש לה יחסים חמים עם חיפושיות הפרג –

היא מפנה להן את הסלון האדום

לקיום יחסים אינטימיים.

וכשהם "שוכחים את עצמם"

מאביקים אותה, והיא נהנית גם...

כך –

אלף פנים לכלנית:

היא גם צבעונית

וגם אחינית,

היא לא ביישנית,

בהחלט חושנית

וגם המונית,

לעיתים – דוגמנית,

כמובן – רקדנית...

ובעיקר – ציונית!!

חדשות מהחצר

מסורת מבורכת שהחלה לאחרונה היא 'חמשוקו' – התכנסות של המשפחות הצעירות במועדון בימי החורף למשחק עבור הילדים ולכוס קפה עבור המבוגרים. את האירוע מובילה נציגות של נערי הצריפייה, הפועלים בהתנדבות. לנערים ולנערות ולתמר המדריכה, תודה רבה על חמשוקו מושקע, עם הרבה אהבה, בימים קרים של חורף. מהילדים וההורים.

ועוד פעילות של נערי הצריפייה היא העבודה בחצרנות שבמסגרתה הם מרוקנים את פחי האשפה. העבודה של הנערים החרוצים כבר מוכיחה את עצמה ומשפיעה על נופה של דגניה, והמחמאות זורמות בשפע.

ולדור המבוגר יותר – בינואר החלו מפגשי נשים במועדינה. ביזמת סימה בלקינד, רינה שי ואודרי בנר נפגשות נשים מכל הגילים מדי שבועיים לשיחה ולצוותא על כוס קפה, כשכל אחת מביאה משהו כפי יכולתה לכיבוד. במפגש האחרון כבר ניכרה התפתחות בחלק האמנותי, כשאורה הדס הגיעה לספר לנוכחות על עבודתה. לשני המפגשים שהיו עד כה הגיעו קרוב ל-15 נשים. המארגנות היו מעט מאוכזבות, אבל אנחנו חושבות שזה מספר ראוי ויפה מאוד ובטוחות שעם הזמן והאנרציה הוא עוד יגדל.

לכבוד ט"ו בשבט הוסיפו יערה חי ועובדות הנהלת החשבונות יחד עם משה סבג ונור מהנוי ערוגות תבלין ליד הספסל שלפני הנהלת החשבונות. בעזרת שמש, מים ואווירה טובה נוכל כולנו להתחמם במהרה עם כוס תה...

29.1.19 כ"ג בשבט תשע"ט בשעה 18:00

שיח ולימוד בבית גורדון בהנחיית נעמה שקד

יום השנה ה-97 לפטירתו של א"ד גורדון

במלאת 97 שנה לפטירתו של גורדון, ניפגש בבית גורדון בדגניה א'
למפגש שיח ולימוד בנושא:
"לחיות את הדברים הקטנים בגדלות" -
מהי הצעתו של א"ד גורדון ל"אומנות החיים" ביומיום של כל אחד מאתנו.

בהנחיית: נעמה שקד,

מנחת קהילה לומדת גורדון - בית מדרש אלול בירושלים.

בית גורדון

בית לטבע ולחקלאות ולידע
בקעת-כנרת ע"ש א"ד גורדון

שעות פעילות והתקשרויות:

א' - ה': 9-14 שישי ושובת: לפי תאום מראש
קבוצות: בתאום מראש | התשלום במזומן
טל' 04-6750040 | פקס 04-6608174
קיבוץ דגניה א'

gordon@degania.org.il | www.beitgordon.museumline.co.il | פייסבוק: מוזיאון בית גורדון

נר זיכרון

1922	בפברואר	22	כ"ד שבט תרפ"ב	אהרן דוד גורדון
1949	בפברואר	22	כ"ג שבט תשי"ט	שרה מלכין
1963	בפברואר	22	כ"ב שבט תשכ"ג	אברהם ברהון
1965	בינואר	13	י' שבט תשכ"ה	מרדכי פקר
1971	בפברואר	7	י"ב שבט תשל"א	יעקב פלמוני
1972	בינואר	26	י' שבט תשל"ב	בתיה שלו
1972	בפברואר	8	כ"ג שבט תשל"ב	פנינה קיפניס
1974	בפברואר	17	כ"ה שבט תשל"ד	אלישיב הופמן
1977	בפברואר	8	כ' שבט תשל"ז	אביגדור פומרנץ
1980	בינואר	26	ח' שבט תשי"ם	דינה ברהון-פבזנר
1980	בפברואר	7	כ' שבט תשי"ם	בנימין אילן
1981	בינואר	24	י"ט שבט תשמ"א	יונה בודניק
1986	בינואר	18	ט' שבט תשמ"ו	חיים לוי
1987	בפברואר	14	ט"ו שבט תשמ"ז	אברהם בילו
1989	בינואר	13	ז' שבט תשמ"ט	מרים ברקוביץ-זינגר
1989	בפברואר	2	כ"ז שבט תשמ"ט	מנוחה פיין
1992	בינואר	23	י"ח שבט תשנ"ב	צלה ילניק-בילו
1992	בפברואר	4	ל' שבט תשנ"ב	מנחם שיאון
1994	בפברואר	4	כ"ג שבט תשנ"ד	רחל'ה פז
1996	בינואר	31	י' שבט תשנ"ו	מאיר גמבו
1997	בפברואר	4	כ"ח שבט תשנ"ז	ערן חי פרץ
2003	בינואר	13	י' שבט תשס"ג	שוקי פיין
2004	בינואר	28	ה' שבט תשס"ד	פניה ארצי
2004	בפברואר	14	כ"ב שבט תשס"ד	שרה קומפינסקי
2006	בפברואר	6	ח' שבט תשס"ו	לאה הדס
2007	בפברואר	18	ל' שבט תשס"ז	יהושע בושן
2009	בפברואר	13	י"ט שבט תשס"ט	ברכה וינר-אינדיג
2011	בפברואר	3	כ"ט שבט תשע"א	משה דרור
2015	בפברואר	7	י"ח שבט תשע"ה	חיה פריד

עלון קבוצת דגניה א'

שבת פז

עורכת ומדפיסה: תמר רוה
בצוות: הדר אשל, מיכל שמעון

